

A Baptista Világszövetség Vasárnapja

A Budapesti Baptista Egyházkerület február 7-én délután 5 órakor tartotta a baptisták vasárnapját. Az istentisztelet házigazdájaként Újvári Ferenc, BBEK-titkár vezette az együttlétet Mészáros Kornél lelkipásztor, MBE-főtítkárral közösen.

Az ünnepi alkalom igehirdetésében dr. Almási Tibor, a BTA rektora a hívő lét változásának továbbfolytatására hívott János apostol szavai nyomán (1Jn 3,1-3). Beszédében kiemelte a hívő és Jézus Krisz-

tus hasonlóságát, amely az állandó fejlődés távlatát vetíti a hívő elé, mert ez a mostani hasonlóságunk mobilis: áldott feladatként ér bennünket.

(folytatás a következő oldalon)

Életváltozások

(Elhangzott február 7-én Újpesten, a MABAVISZ-vasárnapi ünnep megnyitójaként.)

Miféle változások? Mesebeszéd! A halandó ember halandó marad, a bűnös meg bűnös, a gyenge erőtlén, s aki pedig mindent elveszített, annak nincs többé remény, akárhogy is erőlködik, vesztés marad végérvényesen!

Hacsak nem igaz, hogy az Isten Fia a bűnösökért jött, hogy vére árán elvegye bűneiket, az elveszettekért, hogy örök életet adjon nekik, a kicsinyekért, hogy naggyá legyen bennük, megszégyenítve az erőseket, hatalmasokat, értelmeseket a világban. Értünk jött, hogy a halálból életre keltsen. Ezt tapasztaltuk meg és hirdetjük életünk változásaként. Egyébiránt minden szüntelenül változik, mi is mások vagyunk minden nappal, örömmel, bánattal, kétséggel és bizakodással. Láthatatlan kéz csiszol és formál bennün-

ket, mint zúgó folyó a görgetett követ. A szakadatlan változásokban gyorsan elkopna életünk, ha nem csepegtetett volna szívünkbe makacs keresést a teremtő Isten. Mint gyémántszemcsék a porladó kőben, minden életváltozásunknál felszínre jön bennünk a vágyakozás, hogy léteznie kell az egyedüli Változhatatlannak – a hatalmában, létében és irántunk való szeretetében örök Istennek!

Ekkor halljuk meg Krisztus hívását – mint halottak az utolsó kürtzengést –, s amint az bennünk nyitott szívre talál, nem „meszelt sírok” maradunk csupán, hanem új életre változtat el bennünket Megváltó Urunk! Ez az igazi életváltozás, minden más csak szemfényvesztés. Ebből élünk lángoló hittel jóban, rosszban; örömben, csüggedésben; betegségben vagy halál árnyékában egyaránt.

(folytatás a . oldalon)

Mikor Isten elveszi azt, amit szeretünk, megtanítja szeretni azt, ami megmaradt.

Szil György Imre

Nyílt napok

a Baptista Teológia Akadémián

2010. március 4–6-án

Szeretettel várunk mindenkit, aki érdeklődik Intézményünk teológiai szakon folyó szociális-lelki-gondozói, missziói illetve lelkészi szakirányú képzés, vagy a kántor szakon folyó hagyományos egyházzenei illetve gospel képzési irány iránt. A nyílt nap órarendjéről honlapunkon lehet informálódni (www.bta.hu).

A részvételi szándékot 2010. március 2-ig kérjük jelezni az alábbi elérhetőségeken: tanulmanyi@bta.hu; vagy 06-20-886-0846.

a BTA vezetősége

Fogjunk össze Kamerunért!

Kedves Lányok, Asszonyok!

Ezúton szeretném felhívni figyelmeteket, hogy az ökumenikus világimnap keretében idén Kamerun országáért és az ott élőként imádkozhatunk. A pontos dátum: 2010. március 5., péntek. Magyarországon már 25 éve csatlakozott a mozgalomhoz, amelyben keresztyén nők közbenjáró imában könyörögnek egy adott országért. Aszódon immár 6. éve szervezzük meg ezeket az alkalmakat, melyek megerősítik bennünk a közbenjáró szolgálatra való készséget és a testvéri összetartozást a városban élő gyülekezetek asszonyai, lányai között. Erre az alkalomra ökumenikus női énekkar is alakul, megköszönhetjük az adott ország egy-egy ingyencsapat, nemzeti muzsikáját, nevezetes tájait. A szervezők munkáját segítik, hogy a liturgiát, az országot bemutató képes összeállítást és zenei anyagot letölthetitek az Ökumenikus Tanács honlapjáról (www.meot.hu). Az imnap offertóriumát pedig az adott ország javára ajánljuk fel.

Kovácsné Blaskó Mariann

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 24-én** 10 órától a kistérségi imaházban a Budapesti Egyházkerülethez tartozó lelkipásztorok munkaközösségi (LMK) alkalmára várják az aktív és nyugdíjas lelkipásztorokat. Régen és most és... címmel *Meláth Attila* BBEK-elnök tart vezető előadást a baptista közösség és a lelkipásztori szolgálat lehetőségeiről, amit beszélgetés követ.

♦ **Hétfő este** 18 órakor **Kapcsolat és kommunikáció címmel dr. Pálhegyi Ferenc tavaszi előadás-sorozata kezdődik** a Ráday Kollégium Dísztermében (Budapest IX. ker., Ráday u. 28.). Február 22. – Kapcsolatilúzió; március 1. – Mosolyszünet – szabadulás magánzárkából; március 8. – Tüzes nyilak – gyilkos szavak; március 22. – A hazugság színskálája; március 29. – Érdemes hallgatóni?; április 12. – Áldás-üzenetek; április 19. – Isten kommunikációs csatornáit.

FELHÍVÁS

Örömmel tudatjuk országos közösségünkkel, hogy a Kondorosi Baptista Gyülekezet 2010-ben ünnepli fennállásának 100. évfordulóját. Szeretettel kérünk minden Kondorosról elszármazott testvért és hozzátartozóikat, hogy 2010. október 30-31-én ünnepeljenek velünk közösen. Szeretettel kérünk minden lelkipásztortestvért, aki kötődik Kondoroshoz, hogy jegyezze fel esemény-naptárába ezt a dátumot, később személyes meghívóval is keressük őket.

Terveink szerint 30-án, szombaton missziós napot tartanánk, ahol kondorosi, illetve innen elszármazott testvérek verses, zenés és egyéb szolgálatait kérjük. Várjuk, hogy jelentkezzenek azok, akikre számíthatunk, mint ahogy azok is, akik szívesen részt vennének egy alkalmi énekkarban való szolgálatban.

31-én, vasárnap hálaadónap keretében folytatjuk ünneplésünket.

A részletek felől szíves tájékoztatást adunk telefonon, illetve e-mail formájában. Reményeink szerint áprilistól működni fog honlapunk is www.konbapt.atw.hu elérhetőséggel. E-mail: variferenc@freemail.hu, baptifon: +36-20/9768-421.

A Baptista Világszövetség vasárnapja – (folytatás a címloldalról)

Régi idők hangulatát idézte a baptista testvérekkel megtöltött újpesti imaházban az ünnepi istentisztelet nyitó éneke: Feltámadt Hős, ó, dics neked! Az ünnepi istentisztelet mégsem a múltba révedést szolgálta, hanem a krisztusi jelenről való bizonyoságtételt. *Iff. László Gábor*, a BTA főtitkára a statisztikai adatok mellett a főiskolán folyó lelki közösségre és munkára is felhívta a figyelmet. Teológiánkon nagyobb részt más felekezetből érkezett hallgatók tanulnak, és ez a helyzet jól szolgálja a mindennapi testvéri közösséget, ökümenét. Sőt, mindig vannak még nem hívő hallgatók is, akik az Úr kifürkészhetetlen szándékából épp hozzánk jelentkeztek. Ma a teológiánkon közvetlen evangélizáció is folyik. És ez így van jól.

A teológia lelki életébe engedett bepillantást az a részletekben vetített ri-

portfilm, amelyben több hallgató megindítóan tett bizonyoságot megtéréséről, elhívásáról és szolgálatáról.

Az ünnepen – ahogy hozzánk illik – számtalan gyönyörű ének és zene gyönyörködtette a szívet.

Vendékként *Livija Lame*, az EBWU (Európai Baptista Nőszövetség) elnöke és *Margun Warem* alelnök tett bizonyoságot hitéről és élete egyik nagy változásáról. *Meláth Attila* BBEK-elnök a felajánlás előtt emlékeztette a testvéreket a *Filemon* család nehéz helyzetére, s kérte, hogy mindenki erejéhez mérten igyekezzon most segíteni anyagilag is. Az alkalmat követő szeretetvendégségen még sokáig maradtak testvérek, élvezve az újpestiek szívélyes vendéglátását.

(BéHi)

IFJAK ÉS VÉNEK

A keresztyénség története a generációk egymásba kapcsolódásának a története. Timóteus anyja és nagyanyja, Fülöp evangélista és leányai, Mária és János Márk... Lelki és életkori generációk hosszú során keresztül Isten eljuttatta az evangéliumot hozzád és hozzám. A magyarországi baptista közösségben is nyomon követhető ez az átadási folyamat, amely persze sokszor zökkenőkkel, változásokkal történt.

A mi korunkban Isten a mi felelőségünké teszi azt, hogy mi, jelenlegi hívők készek és képesek vagyunk-e továbbadni az evangélium üzenetét kortársainknak és a következő generációknak. Nagy a kihívás, mert talán sohasem volt a történelem során olyan gyors a generációk váltakozása, és nagy a generációk közötti szakadék. Felerősíti mindezt az a tény is, hogy a jelenlegi idős és középkorú generáció nagyrészt a rendszerváltás előtti időben nőtt fel és szerezte tapasztalatainak nagy részét, a jelenlegi ifjúság pedig az információ (internet) teljesen más nemzedéke. Gyülekezetekben járva ennek hatásait (is) tapasztalom a testvérek között. Két ige jött elém, és alkalmazva erre a helyzetre hadd idézzem ezeket! Ha Jézus köztünk járna, talán ma így mondaná ezeket a sorokat: „Engedjétek hozzám jönni”... a fiatalokat...! Kedves testvéreim! Sok gyülekezet küzd azzal, hogy nem tudja megtartani a fiataljait, a világban élő fiatalok elérése és a gyülekezetbe való beépítése pedig még nehezebb kérdés. Nagyon sok szeretetre, türelemre, a valóság megismerésére és megértésére

van szüksége az idősebb generációknak, hogy át tudják hidalni a szakadékot, mely a mai fiataloktól elválasztja őket. Extramunka és különös figyelemre hív bennünket ma Isten. A csaját tapasztalatokra hagyatkozó döntésekről sokszor azt látom, hogy akadályt képeznek a fiatalok számára abban, hogy beépüljenek a gyülekezetekbe, és sokszor abban is, hogy Krisztusra találjanak.

A másik ige alkalmazása hadd szóljon a fiatalokhoz elsősorban! Időnként szavaikkal, cselekedeteikkel mintha ezt mondanák: „Avagy őrizője vagyok én az én”... atyáim értékeinek?

Kedves fiatalok! Magatoknak okozzátok a legnagyobb kárt, ha gyökér nélküli generációként törekszetek megvalósítani álmaitokat. Szüleitek, nagyszüleitek értékei – talán más csomagolásban vagy módon, de – értéké válhatnak a számotokra is, és nagyobb célok elérésére tesznek képessé benneteket. Legyetek „többek”, mint mi vagyunk vagy szüleink voltak, de ehhez ne vessétek el könnyen mindazt, amit az előttetek élő generációk felhalmoztak!

Kedves olvasóm! Azért imádkozom, hogy az Istentől neked szóló ige jusson el hozzád! Ne másoknak, hanem magadnak hallgasd az ígét, olvasd a *Békehírnököt*, benne ezt a cikket is! Adja meg az Úr, hogy töretlenül folytatódjon a generációk évezredek óta tartó átadási folyamata, melynek legértékesebb kincse maga az *evangélium!*

Papp János
missziói igazgató

Lépésről lépésre (3. rész)

Elhívás - elküldés

Isten rendelkezik a Földön élő emberek életével. Az Alkotó eldöntheti, hogy teremtményeivel mi a célja. Szabad akaratot ad, mégis feladatot bíz rájuk, olyan szolgálatot, amire alkalmassá tehet genetikailag, a családi körülmények segítségével, különleges képességek vagy szorgalmas felkészülés, tanulás által.

Először egyedül ő tudja, hogy mi a célja velünk. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr” (Jer 29,11).

Aztán kijelenti az embernek is. „Így szólt hozzám az Úr igéje: Mielőtt megformáltak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.” (Jer 1,4-5)

Isten igéje végigkíséri az életemet. Ezzel a jeremiási igével bemelegítésem után egy héttel szólított meg, és azóta is hallom, tudom, hiszem, hogy elhívott a szolgálatra. Évek, hosszú évek teltek el, mire egyértelműen elindultam a lelkipásztori szolgálat útján. De ez az ige mindig előttem van.

Sok szolgatársam elhívását ismerem. Vannak, akikkel együtt beszélgetünk, imádkozunk az útkeresés időszakában, vagy későbbi harcaik között. Sok lelki testvéremről tudom, hogy Isten elhívta valamilyen szolgálatra. Alkalmassá tette, felkészítette, használja. Áldott eszközök az Úr kezében.

Az elhívottak, a küldöttek (az elhívás és elküldés itt nem ellen tétes jelentésű) látszólag nem különböznek más emberektől. Mégis másként gondolkodnak, másként tesznek, másként élnek. Mert Isten vezeti őket, mert róla szól az életük. Gyermekai lettek, és ezáltal a „vezérelt fiúság” (Róm 8,14) biztonságos, boldog állapotában élnek.

Különös lenne, ha egy fizikai jel lenne az Úr által elhívottakon. Ha így tudhatnánk, hogy kiket vezérel Isten

Lelke. De nincs ilyen jel, nincs a különbségben különbség. Mégis van valami, ami egyértelművé teszi. Ha valaki élő hittel, az Ige szerint él, akkor látszik rajta, akkor felismerhető, akkor a „lelki” emberek tudják, tudhatják, hogy Isten szól és cselekszik általa.

A világ nem ismeri fel. Jézust sem ismerték fel, pedig neki volt igazán hiteles küldetése.

A lényeg mégis az, hogy Aki elhívott, ő hogy tekinthet ránk.

Kedves Olvasó! Téged vajon mikor, mire hívott el az Úr? Ott vagy-e a helyeden? Ő mozgatja-e életedet? Nem irányított bábként, hanem engedelmes gyermekeként cselekszed-e akaratát? Ott vagy-e, azt teszed-e? „Hová az Isten állított, Bizonytal az a te helyed. Csak ott lehet ő pajzsod, Csak ott lehet mindig veled.” (Varga Gyuláné: A te helyed)

Isten nem magányos szolgálkat hív el. Társakkal ajándékoz meg. Az elhívottak népes taborában egymást kiegészítve, szeretve, segítve élünk.

„Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból. Márpedig az Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Ezek közül pedig némelyeket...” (1Kor 12,14.18.27-28)

Ha a helyemen vagyok, akkor működik Isten szándéka. Ha engedetlenkedem, akkor miattam csorbulhat a munka. Engem vár. Szüksége van rám. Fontosnak tart. Ő teremtett, ő készítette fel, ő készített helyet nekem munkásai között.

Időnként Mennyei Gazdánk megállít és megkérdez. Hol is tartunk? Hűek voltunk, vagyunk-e a kevésen? Mit bízhat ránk?

Ámulattal nézem a hangyák szerveztségét, a méhek szorgosságát, a vonuló madarak kitartását, és csodálom Jézus szeretetét, mert foglalkozik velünk, nem mondott le rólunk, egyengeti utunkat, és szükségesnek tartja szolgálatunkat.

Legyen neki hála ezért, és legyen odaszánt, engedelmes szolgáló életünk!

„A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (1Pt 5,10-11)

Mészáros Kornél

Életváltások – folytatás a címloldalról

Mert a Jézus Krisztusban kapott életünk örök. Hirdetjük ezt minden embernek, s az élet igéje úgy hat, mint a kovász. Életünk minden változásánál megszólal a szívünkben a halk és szelíd szó: válaszd azért az életet, válaszd annak Urát, hogy élhess te és a következők is általa! Mint a tékozló fiú, aki nagy változásokat akart, s amikor fölcsődott, hova jutott az atya nélkül, valami csoda folytán megértette, honnan szakadt el, hol van, itt halál vár rá – és akkor a szívéig hatolt a felismerés, hogy még mindig van neki egy irgalmas atya, aki nem kitagadta, hanem elengedte. Mindent elveszítve visszatért. Micsoda változáson ment át szívében a büszke ifjú, hogy szegényével atya irgalmáért könyörögjön! Az igazi életváltás csak ezután következett: amire nem is számított, az atya szeretetcsókja, a fiúság gyűrűje és a méltóság palástja! Miért? Mert legbelül minden ember, halandó és bűnös, erre vágyik. Isten pedig ezért enged minden olykor súlyos változást az életünkben, hogy átgondolva sorsunkat meglásuk, hol vagyunk, és bűnbánattal visszaforduljunk hozzá. Hogy a Krisztus érdeméért nekünk elkészített új élet palástja fedje el a bűnt és halált, és adja ajándéku a fiúság Lelkét és méltóságát.

Legyen ez a nap nekünk az új életre való feltámadás, az abban való helyreállítás és a dicsőséges megújulás napja Krisztusban, hogy befedjen az atyai palást, s mint Urunk megváltott gyermekei lépünk ki a világba az új élet üzenetével, amíg színről színre majd meglátjuk őt, és az ő dicsőségéhez hasonlóvá változtat el bennünket, akik hittünk benne! Mert a Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt (2Kor 5,14-15.17-18).

Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.

Újvári Ferenc

Értjük is?

Mit jelent ez a furcsa mondás:
„És igazoltatik a bölcsesség minden ő fiaitól.” (Lk 7,35)

Joggal vetődik fel a kérdés. E vers jelentése problematikus. A „bölcsesség” Isten bölcsessége. Ez gyakran Isten nevéként jelenik meg. A „fiai” szó valószínűen azokra utal, akik komolyan vették János, illetve Jézus szolgálatát és igehirdetéseit. Ezek az élő bizonyítékok (például András és Péter, akik először János, majd Jézus tanítványai lettek) amellelt, hogy Isten egymással teljes összhangban állónak tartja János és Jézus munkáját, nem úgy, mint az írástudók és farizeusok. Az említett tanítványok élő bizonyítékai annak, hogy érdemes lett volna (lenne) Jánosra, majd pedig Jézusra hallgatniuk a farizeusoknak és a törvénytudóknak is.

Tényleg nem számít, hogy ki milyen vallási körbe tartozik, csak Jézus nevében cselekedjék?

A „ne tiltsátok el” kifejezés toleranciát, vagy teljes egyetértést, azonosulást igényel? (Lk 9,49-50)

A krisztusi közösség nagy személyiségek köré gyülekező pártos szakadását a Szentlélek semmiképpen sem igazolja (vö. 1Kor 1,10-13; 3,7,22-23). A közös nevező mindenképpen Krisztus („...én pedig Krisztusé” – már Pál józanító hitvallása önmagáráról!). De mi a helyzet a formai kérdésekben? A jelzett szakaszból úgy tűnik, hogy „tanbelileg” semmi differencia nem volt a 12 tanítvány és az említett egyén között (nem úgy, mint a mai keresztyén felekezetek esetében!). Ennek ellenére Jézus a módszertani, hovatartozási különbözőséget látva nem tesz semmiféle lépést a „szervezeti közösség” létrehozásáért, csak annyit parancsol, hogy: ne tiltsák meg ténykedését. Sok ez vagy kevés? Attól függ! Arra ugyanis elég, hogy azokat megfektesse és jobb belátásra bírja, akik azt vallják, hogy aki nincs velünk, az ellenségünk, de arra nem elegendő, hogy ezen az alapon felekezeti határokat mossunk el. A „ne tiltsátok el” utasítás toleranciát jelent, és nem határelmosás általi azonosulást igényel (vö. Mk 9,39 kiegészítésével). **Dr. Almási Tibor**

Igehirdetők a mérlegen (IV.)

„Míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (2Kor 9,22-27)

Az Úr Jézus a búcsúzás pillanatában ezt mondta tanítványainak: „Lesztek nékem tanúim!” Ez azt jelenti, hogy csak azt mondhatom, amit hallottam, és arról tehetek bizonyosságot, amit láttam. Ha arról beszélek, amit nem éltem át, amit nem tapasztaltam meg, hamis tanú lehetek csupán.

Istennek egy nagy igénypere van az emberért a sátánnal. A Teremtő az embert kettős jog alapján tartja a magáénak: 1. a teremtés jogán, 2. a megváltás jogán.

Vajon ebben a nagy perben te kinek a pernyertességét igazolod? Életeddel és munkásságoddal kinek a tanúja vagy? A tanú tevékenysége nem önálló munka, hanem ismétlés. Ismétlése annak, amit látott és hallott. Az az igehirdető, aki mindenáron az eredetiességre törekszik, igen könnyen tévtanítónak válik.

Isten beszédét szólni

Az igazi igehirdetés nem Istenről való beszéd, hanem az Isten beszéde. A próféták így szokták kezdeni igehirdetésüket: „Ezt mondja az Úr!”

Isten igéjének három formája van: a testté lett Ige, az írott Ige és a hirdett Ige. Tehát a hirdett Ige is lehet az Isten igéje, de csak úgy, ha abban Isten az ő dicsőségével és hatalmával benne van.

„...kiket ismét fájdalommal szüldök...” Már a bevezetésben említettük, hogy ki kell ábrázolódni hallgatóink lelkében a Krisztus arcának, de ez megint csak nem történhetik meg az én szolgálatom által, ha az én lelkemben ez az arc még nem látható.

Példává válni

„Légy példa a hívőknek!” – írja Pál apostol fiatal szolgatársának, Timóteusnak (1Tim 4,12). Az eredeti szövegben a példa helyén ez a szó áll: *tüposz*, ez az általános szóhasználatban azt jelenti: „Légy típusa a hívőknek!”

Ugyancsak Pál apostol mondja egy másik tanítványának, Titusznak is: „Mindenben tenmagadat adván példaképpül (tehát: típusul, minta gyanánt) a jó cselekedetekben” (Tit 2,7). Szinte megremegünk, testvéreim és szolgatársaim, annak a roppant nagy felelősségnek a tudatában, amit ezek az igék reánk hárítanak. Pedig tudjátok-e, hogy ezek nemcsak elméleti igazságok, hanem nagyon is gyakorlatiak? Ha egy prédikátor éveken át egy gyülekezetben szolgál, – ha jó megfigyelő – azt veszi észre, hogy modorában, mozdulataiban, beszédjében, ruházkodásában, még hajviseletében is sokan utánozzák. Azt mondják a tudósok, hogy az ember szemé olyan, mint a fényképezőgép lencséje, csak milliószorosa tökéletesebb. Képes egy perc alatt ezer meg ezer felvételt készíteni. Képzeld el, hogy csak egy óra istentisztelet alatt hány millió felvételt készítenek rólunk?! Ezek a képek, ha nem is kerülnek mind a tudatmezőbe, ha különösebb hatások nélkül lesüllyednek is azonnal az altudatba, mégis igen erősen befolyásolják tulajdonosaik – jelen esetben a mi hallgatóink – érzéseit, gondolatait, akaratát, más szóval formálják, alakítják a jellemüket.

Szabó László

Harc és himnusz

„A vallásos élet harc és nem himnusz” – mondotta *Mme de Stael*. Nem értek vele egyet. Az igaz, hogy a hitélet egyben hit-harc is. De ugyanakkor himnusz is. Ha nem így volna, akkor nem volnának hívők, nem volna már életünk, mint aminő élete van a világ fiainak. Hiszen az élet (vallásos-e vagy nem?) mindig harc volt és az is marad. Az igazán vallásos élet olyan, mint egy szép ének, pianissimókkal és fortissimókkal...

Énekek az Úr – mondotta a zsoltáros (Zsolt 118,14), és az igaz hívő élete minden időben Isten himnusza kell hogy legyen.

Dr. Somogyi Imre

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

ROVATVEZETŐ: SALYÁMOSY ÉVA

Fogadj örökbe...

Napjainkban is sokat hallunk a haiti katasztrófáról, és a Fogadj örökbe!-program most ezzel az országgal is kiszélesedett.

A szeretetszolgálat szóvivőjét, Révész Szilviát kérdezem a részletekről.

- A „fogadj örökbe” kifejezés itt pontosan mit jelent?

- Kétféle lehetőséget. Az egyik az, amire honlapunk is utal. Ez azt jelenti, hogy havi 3000 Ft vállalásával minimum egy évig lehet támogatni egy árván maradt gyermeket ott a hazájában. Az összeg eljuttatásáról és becsületes felhasználásáról a szeretetszolgálat gondoskodik. A másik lehetőség a tényleges, idehozott örökbefogadás, ez most van folyamatban.

- Kiket várnak ebbe a segélyakcióba?

- Mindenkit, akinek a szíve nyitott erre. Magánszemélyeket, legyen az szülő, nagyszülő, keresőképes fiatal, de kollektívákat is. Ha mondjuk valaki csak havi 300 Ft-ot tudna erre szánni – és azzal is lehet segíteni! – akkor ajánljuk, hogy fogjanak össze tizen. Egyvalaki jelentkezzen be, és aztán a többiek minden hónapban adják át neki a vállalásukat. Már több ilyen jól működő csoportos akcióról tudunk: ezek iskolák, munkahelyek és más kollektívák is voltak. Sőt, alig akartam elhinni, de gyerekek ajánlották fel a zsebpénzüket nagy részét, és így fogtak össze többen egy ismeretlen gyermek megsegítésére.

- A szeretetszolgálat hogyan használja ezeket az összegeket?

- Először is Istenre néző lelkesítéssel. Ez azt jelenti, hogy a lehető legtisztességesebben és leghasznosabban. Törekszünk most is arra, hogy építkezzünk Haitin, a tragédia helyszínén, és ott lássuk el a kis árvákat, akik így hazájukban maradhatnak. Ott, ahová születtek, ahová Isten teremtette őket. Mi koordináljuk a felügyeletet, és így biztosak lehetünk abban, hogy minden fillér a szükségét fogja oldani. Isten szeretete gondoskodni kíván róluk, és nemcsak most, ami-

kor megérintenek minket a történetek, de a jövőben is. Azt is fontos tudnunk, hogy ez az első olyan ország, amely teljesen elpusztult a nagy földrengésben. Ez is jelentős információ nekünk.

- Tudjuk-e pontosan, hogy hány gyermek maradt árván?

- Nos. Az UNICEF tájékoztatása szerint a lakosság 46%-a 18 évnél fiatalabb, így a gyermekáldozatok száma is tragikus mértékű, még ha csak 100 000 áldozatról beszélünk is, de hát tudjuk, hogy ennél sokkal több halott volt.

- Az érdeklődők számára milyen elérhetőségeik vannak?

- Várjuk jelentkezésüket az interneten („Fogadj örökbe most!” gomb), az info@fogadjorokbe.hu e-mail címen és a 06 1 269 32 83-as telefonszámon munkaidőben, azon kívül pedig akár az éjszaka közepén is hívható a 06 20 770 5330 telefonszám. Ezenkívül a www.fogadjorokbe.hu címen is elérhetőek vagyunk.

- Ha valaki nem kíván ilyen tartós elkötelezettséget vállalni, akkor van más lehetősége is?

- Igen. Szívesen fogadjunk minden egyszeri adományt is a Baptista Szeretetszolgálat alábbi számlaszámaira „Haiti” megjelöléssel: KDB Bank 13555555-55555555-55555555 és az OTP 11736082-20054403-00000000.

- Többekben felvetődik a kérdés, hogy miért megyünk olyan messze segíteni, amikor itthon is lenne feladat bőven.

- A szeretetszolgálatnak ez az elhívása, de aki a honlapunkon lévő támogatott területeket végignézi, azt láthatja, hogy kezdő a listán Vietnam, Kongó, és középen Erdély és Vajdaság van, majd a záró országok: India és most már Haiti. Ebből kitűnik, hogy itthon is segítő kezet nyújtunk, de elmegyünk mindenhová, ahová hitünk szerint az Úr küld minket, szerte a világon. Igen, sok áldozatos emberi munka is van ebben a szolgálatban, de a vezetőnk mégiscsak az Úr Jézus. Ahová ő küld, mi oda megyünk.

S. Éva

Kedves anyuka, nagymama, feleség, ifjú nőtestvér és mindenki...

Több éve már annak, hogy a Baptista Szeretetszolgálat felhívására én is részese lehettem egy „Fogadj örökbe” programnak, sőt többször hírt is adhattam erről a gondolatról a mesésnek mondott Kelettel kapcsolatban.

Több oldalról is megmelengette a szívemet a vállalás. Először is úgy érintett meg, mint Isten gyermekét: boldog voltam, hogy szerényke talentumaimat az Úr használta ebben a jó ügyben. Másodrészen hálás voltam Atyánknak, hogy én adhattam, és nem engem, az enyéimet sújtotta a csapás. Aztán eszembe jutott az a kis gombszemű gyermek – kitüntetés volt, hogy fényképen láthattam – ott a távolban, amikor számhoz emeltem a falatot, hogy neki szintén van mit enni. Amikor hazajöttem az otthonomba, örültem, hogy nekem van hol lehajtanom a fejemet, és akkor eszembe jutott, de jó, hogy neki is! Ugyanígy éreztem, amikor anyukámhoz mentem, vagy a lányomhoz. Hálás voltam az Úrnak, hogy nekem még vannak rokonaim, mert neki már senkije se maradt...

Azt gondolom, hogy lassan már felnő és megtudja, honnan is jön a gondoskodás. A messi távolból, olyan emberektől, akiket az ő Istenük a szeretetre tanít, arra, hogy felöleljék az árvát és elesettet, mert egykor ők is azok voltak... és nem tartom lehetetlennek, hogy a gyermek egyszer csak érdeklődni fog, ki lehet az a Király, Akinek ilyen népe van... És ez a gondolat volt az, ami igazi örömmel töltötte meg a szívemet akkor és még most is!

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Mit ér az ember, ha fiatal?

Válassz a megkezdett mondatoknak a saját életgyakorlatod szerinti végét! Csak őszintén!

- Minden barátom...
 - hozzám hasonló korú.
 - helyesli a döntéseimet.
 - tévedhet.
 - okozott már csalódást.
- Öltözködésben alapvető...
 - a kortársaim véleménye.
 - az egyediségem kifejezése.
 - a tiszta rendezettség.
 - a másik neműeket vonzó megjelenés.
- Szívesen segítek a gyülekezetben...
 - abban, amit szeretek csinálni.
 - ha a barátaim is.
 - abban, amire kérnek.
 - majd egyszer.
- Szolgálni szerintem...
 - vannak elegendő nélkülem is.
 - (elki) létfontosságú.
 - (a dicsőítést kivéve) unalmas.
 - majd később lesz időm.
- Senki se kíváncsi a véleményemre...
 - ezért inkább ellenzékbe vonulok.
 - de nem érdekel!
 - én se a másokéra.
 - ezért várok.
- Az idősek...
 - nem értenek meg engem.
 - csak akadályozzák a fiatalokat.
 - nem olyan tapasztaltak, mint én.
 - fárasztóak.
- Az osztálytársaim...
 - nem tudják, hogy hiszek Krisztusban.
 - pont olyanok, mint én.
 - sose hinnének Krisztusban.
 - körében jobban érzem magam, mint az ifiben.

A láthatatlan kéz

A láthatatlan kéz

Koromsötét, hiába nyitom tágra a szemem, nem látok semmit. Furcsa zajok vesznek körül, tapogatózás az ismeretlenben. Vak vezet „világtalant”. Velem pontosan ez történt, amikor elmentem a Láthatatlan kiállításra. Nagy izgalommal vártam, milyen lesz az, amikor belépek egy számomra ismeretlen világba, ahol valóban egy vak ember fog végigvezetni különböző útvonalakon, ahol csakis tapintás és hangok útján tájékozódhatok. Már az első lépés után rá kellett jönnöm, hogy teljes mértékben a vak vezetőmre hagyatkozhatom. Szavakban nehéz leírni, milyen érzés az, amikor egy szobrot csak a kezeimmel „láthatok”, és a vezető meséli el, milyennek kell elképzelnem. Pontosán elmondja, merre kell mennem, és együtt örül velem, amikor felismerek egy-egy tárgyat a tapintásommal.

Vakok vagyunk

Nem kell ahhoz vaknak lenni, hogy ne lássunk. Elég, ha vakító fénybe nézünk, utána nem látunk semmit. Ez így van az életünkben is. Ha Isten vakító dicsőségébe nézünk, akkor a szemünk még élesebben lát azután, de ha a világ csillogására tekingetünk, akkor a vakságunk akár a vesztünket is okozhatja. Gyakran a lelki életünket élve is úgy gondoljuk, hogy a fizikai szemeinkkel eligazodhatunk, de azok sokszor becsapnak bennünket. Nem látjuk előre még azt sem, hogy mi fog történni velünk egy óra múlva. Gyakran nem látunk mást, csak önmagunkat. Ha ennyire meg tudtam bízni a vak vezetőmben,

akkor mennyivel inkább meg kell bízni Istenben. A kiállításon a vezetőm csak egy ember volt, mégis segített kikerülni a veszélyeket. Meg fordult a fejemben, hogy bármi rossz történhet velem, mert ő a biztonságot jelentette számomra. Isten átsegít minden nehézségen. Éreznünk kell az ő kézzel fogható szeretetét. Ő türelmesen ott megy mellettünk, segít eligazodni az élet rögökkel teli ösvényén. Mennyivel másabb lenne az életünk, ha hagynánk, hogy ez a láthatatlan kéz vezesse az életünket. Keresztyénként van egy csodálatos vezetőnk, aki ismeri az egész életünket. Meg akarja fogni a kezünket. Ő mindenben eligazodik, ismeri a jövőt. Azt akarja, hogy vakon bízunk benne. Majd ő odavezet a megfelelő helyre úgy, hogy közben elkerüljük azokat az akadályokat, amelyekbe belesétálnánk, és ahol összetörnénk magunkat. Előre figyelmeztet, ha figyelmesen hallgatunk rá.

Drága testvérem! Milyen jó lenne, ha az Úr kezét fogva élnéd a napjaidat! Ő sokkal jobban látja az előtted álló utat, mint te! Ismeri a rád leselkedő veszélyeket. Ha teljes mértékben rá bízod magad, akkor nem engedi, hogy szakadékba essél. Érzed ezt a láthatatlan kezet, és a biztonságot, amit nyújt? Ha azt akarod, hogy Isten vezetése alatt élj, akkor vakon kell bíznod benne! Hidd el, ő jobban vigyáz rád, mint bárki más! Fogd meg hát ezt a láthatatlan kezet, és engedd, hogy ő vezessen végig az életem!

Durkó Anett

Élet-hang-szer

Fiatal zenei tehetségek koncertje
2010. március 4., csütörtök, 18 óra,
Pestszentlőrinc Városháza Díszterme (Budapest XVIII. ker., Városház u. 16.)

Bazsinka Ivett (fagott) – Gordon Jacob-Konzert

Zongorán közreműködik: *Gábor-Nagy Nóra*

Jobbágy Andor (hegedű) – Johann Sebastian Bach chaconne a d-moll hegedűpartitúrából (BWV 1004.)

Iff. Bazsinka József (tuba) – Antonio Vivaldi, F-dúr Concerto, Eugène Bozza: Concertino

Zongorán közreműködik: *Saito Misako*

Takács Éva (ének) – Kalotaszegi népdalok és moldvai egyházi népdalok

Tóth Sámuel Csaba (zongora) – Liszt: Velence és Nápoly

Közreműködik *Szabó Ferenc Attila* színművész

Szervezők: Pestszentimrei Baptista Gyülekezet, Békéssy Sándor Baptista Értelmisségi Egyesület

Támogatók: Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata, Magyarországi Baptista Egyház Zeneügyi Bizottsága, Crescendo, Békehírnök

Rítus és rituálé

Igen gyakran emlegetett kifejezések, amiket az utóbbi évtizedekben szinte már elkoptatott értelemben, a lényegre oda sem figyelve mondogatunk. A rómaiak még átvitt értelemben olyan dolgokra is vonatkoztatták, amelyek izléses és rendes cselekményként zajlottak le, de ma a rítusoknak a pozitív tartalma feledésbe merül. A rítus szokás, felszín, főleg egyházi jellegű cselekmény, afféle hókuszpókus. Nincs semmilyen rítusnak hitele, még kevésbé értéke. A történelem nagy szemetesvödörébe hajítottak mindent, ami ezzel a szóval jelölhető. A „nagy magyar átlag” véleménye ide sorolja mind az imádságot, a bibliai eszméket, az igehirdetést, a keresztséget vagy éppen „bemerítést”. Ami még inkább elszomorító, az érdektelen általánosítás, ha olykor – és sajnos egyre gyakrabban – a gyülekezetben meghonosodó tájékozatlanság, egyoldalúság hasonlóan vélekedik. Ami egy kis frissülést hoz, bár valóban rítus, azt a magyar labdarúgó hozza. Amikor az edző valaki helyett új játékost küld a pályára. Táblán jelzik a lelépő és a fellépő játékos nevét, futva közelítenek egymás felé, és a pályára lépő elkapkodva ugyan, de keresztet vet. Ezt a rítust a szemérmes kamera és az óvatos képernyő bemutatja, mert még nem tiltja a FIFA.

Az viszont „magánügy” (szerencsére), ha valaki felkelés után az ágyától el sem lépve imádkozik. Vagy este az ágy mellett gondolataival Isten elé térdel, áttekinti a napját, és hálát fogalmaz a szívében. Az sem üres, szokásos, szertartásos cselekmény, ha a slusszkulcsot behelyezi, és egy röpké fohással gondol a reá leselkedő úti veszedelmekre (baleset, rabló, trükkös tolvaj, árendőr stb.). Ezek sokkal veszélyesebb valószínűségeket, mint bármilyen ősi hagyomány, amelyeket csak koros emberek gyakorolnak manapság általában.

Bár egy evangéliumi hívőnek szomorú percei vannak, amikor rá is vonatkoztatják a „rituális cselekmény” elítélő értelmezését, annak azonban már cseppnyi értelme nincs, hogyha a rituálé emlegetik előtte. A rituálé ugyanis szertartáskönyv. Abban nézi

meg a pap, hogy mi a feladata. Szavak, tennivalók haldoklónál, csecsemőnél. Mozdulatok térdelve, felegyenesedve, oltár vagy a nép felé fordulva, kezét feltartva, tenyeret egymás felé fordítva. De evangéliumi hívőknek nincs rituáléjuk. Ha ilyen könyvet írnának, vevője garantáltan egy sem lenne.

Az evangéliumi hívők annyi szertartást sem vesznek figyelembe, mint a jogszolgáltatók: „A Magyar Köztársaság nevében az alábbi ítéletet hoztam. Álljanak fel!” Vagy a végén: „Üljenek le!” A tárgyaláson megjelenés polgári ruhában, talárban, vagy fegyencént kéz- és lábbilincsben. Bírói döntés után súlyos koppantás a nagy fakalapácsal. – Ez talán nem rítus?

A rítus úgy látszik összeköté temp-lomot és bíróságot. Aki tudja a „rituálét”, ritkán idézi a bíróság. Gondoljunk erre közvélemény-formáláskor! Az egyház és állam fortélyos kapcsolatában adódna mód bőven, hogy becsüljük egymást. Rítussal vagy anélkül, hogy maradjon némi becsületünk. „Törekedjünk a tökéletességre! Ne kezdjük újra lerakni az alapját a holt cselekedeteknek...” (Zsid 6,1)

Szebeni Olivér

Aranymenyegző

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR.” (5Móz 8,2) *Pántya János* és felesége *Csörsz Magdolna*, a körösszegapáti gyülekezet tagjai 2009. december 30-án ünnepelték házasságkötésük ötvenedik évfordulóját meghitt, családi körben gyermekeikkel és unokáikkal együtt Debrecenben. Felemelő és megható volt mindketőjük bizonyágtétele, amelyben visszatekintettek az ötven esztendőre, a közösen megtett útra, hálát adva Isten gondviselő szeretetéért.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BALATONSZEMES: **Tóth Sándor** testvérünket a Mindenható életének 77 évében hazahívta. Temetése 2009. október 28-án Balatonszemesen volt. A helyi gyülekezet alapító tagjai közé tartozott. Rövid betegség után, váratlanul hívta haza Isten. A kórházban betegtársai éjjel körül arra figyeltek fel, hogy félhangosan imádkozik, majd elcsendesedik. Az áment már az új hazában mondta.

NAGYVARSÁNY: 2010 február 3-án helyeztük földi nyugvóhelyére Bodnár Béláné testvérnőnk, aki 87 évesen tért haza, és 14 éves korától volt az Úr követője. A Ruth 3,1b - "Leányom, keresek én neked otthont, ahol jó dolgod lesz." - ige erőterében búcsúztak tőle gyermekei, unokái, dédunokája, testi lelki rokonai és az együtt érzők. A csendes és szelíd szolgáló élet példáját hagyta ránk.

H I R D E T É S E K

♦ **Albérlet** Budapesten a 17. kerületben Rákoskeresztúron jó közlekedési lehetőséggel **kiadó** egy földszinten lévő 40 m²-es, felújított, másfél szobás lakás maximum két felnőtt részére. Ár: 28 000 Ft + rezszi.

♦ **Székek eladók** 60 db összekapcsolható, bükkfa, párnás szék újszerű állapotban eladó 3500 Ft/db áron. A székek szétszerelve egymásba rakhatók. Érd.: +36-20-266-5502.

♦ **Albérlet Kiadó** egy 57 m² alapterületű, egy tizedik emeleti szoba + két félszobás lakás 1039 Budapest, Lukács György utcában a HÉV megállótól 8 percre a hegy felőli oldalon havi 50 000 Ft plusz rezsiköltség áron. Jelentkezési lehetőség a 36-20-775-59021 mobilszámon.

Hívás a Szentföldre

„Kövess engem!” – hívta Jézus tanítványait (Mt 9,9) arra az útra, amelyet ebben az évben is szervez az Ökumenikus Tanulmányi Központ a Szentföldre. A Bibliából ismert történelmi helyek felkeresése céljából két csoport áll szervezés alatt:

2010. április 29 – május 6.,
2010. október 7–14. között.

A tiszta elszállásolást és a teljes biztonságot garantálja az immár 21 éve kialakult szoros együttműködés a szentföldi partnerrel. Magyar kísérő lelkész ismerteti a részletes programban szereplő bibliai történeteket. A családi lelketű csoportok az elmúlt évek tapasztalatai szerint testvéri-baráti kapcsolatok megteremtéséhez vezetnek. A minden kiadást magában foglaló részvételi díj még kialakítás alatt van az árfolyamváltozás miatt. Az érdeklődőknek készséggel ad részletes felvilágosítást az ÖTK a következő elérhetőségeken:

Budapest 1114, Bocskai út 15. III. em. 3; tel./fax: 36/1/466-4790; e-mail: okumenik@freestart.hu; vagy 06/70-508-7624 *Gimesi Zsuzsa* lelkész számán és e-mail címén: ssnags@citromail.hu.

A folyó és a csepp

*Az esőcsepp ráhullt a földre.
Néhány lépésnyire tőle
egy folyó szelte át a réteket.
– „Folyjál bele a közösségbe, csepp!” –
hívogatta őt a folyószomszéd –
– „erődet és képességedet
a közös ügynek szentelhetné!” –
– „Nem!” – szölt a csepp – „nem akarok,
inkább itt, külön maradok.
Magam szeretnék élni csak,
magamnak élni, más senkinek,
bámulni, ahogy versenyt csillognak
bennem a szivárványszínek.
Itt maradok inkább a parton,
s a tehetségem magamnak tartom!”
A folyó hőmpölyög tovább a réteken,
hatalmasan és szélesen.
Hajót hordoz, földet termékenyít,
csatornát tölt, turbinát lendít,
örökké erős, sohasem fáradt.
– De hol a csepp? –
régén felszáradt!*

A. Malin

Lelki levelesláda

„Kergesd el a felhőt a házunkról...” (2. rész)

2. Független válasz. Függetlenségben élni nem mennyiségi kérdés: az is, de nem elsősorban az. Ha valamitől képtelen vagyok szabadulni, az rabjává tett. Mindegy, hogy (kezedben) csak havonta, hetente, a lényeg, hogy ha nem tudok nemet mondani, akkor rab vagyok! Minden az ingyenességgel kezdődik: nem kell kizárulni, nem kell pénzt lopni, nem kell adósságokba keveredni: felbecsülhetetlen számú az ingyenes lehetőség. A „számla” sajnos később érkezik, és nem egyenlíthető ki anyagiakkal. Itt (is) az emberi lelkekért megy a küzdelem! A pornográfia nem egy „jó poén”: képes éppen olyan komoly pszichiátriai problémákat okozni, mint az alkohol vagy a kábítószer, szerencsejátékok. A szexualitás lesz az életük középpontja: gyakran párosul önkielégítéssel. A normális, emberléptékű és emberhez méltó szexuális élet elveszíti a vonzerejét: az extrémítások lépnek a szeretetkapcsolat helyébe. A pornográfiától függő emberek általában felületesen gondolkodnak, ugyanígy végzik (gyakran egyenesen elhanyagolják) a feladataikat. Egyre erősebb, legyőzhetetlen belső késztetés nő fel bennük, hogy kedvenceikkel lehessenek.

3. Rejtőzködésre készített. Valahol a lelke mélyén mindenki tisztában van azzal, hogy „fogyasztóként” nem lehet nyilvános az, amit művel. Mi lesz, ha kiderül? Az a legtöbb érintettben fel sem merül, hogy esetleg *meggyógyulhatna*, ha kiderül. Azért nem, mert sajnos itt sincs kialakult, a bajban levők irányába megfelelően érzékeny hozzáállás: tiltunk, megtorlunk, de ez nem megoldás. Nem megoldás a tudatlanságunk, álszemérmességünk, „érzékenykedő lelkünk” sem. Sőt az sem, ha hiteltelenek vagyunk, mert esetleg olyasmit tiltunk, amit mi magunk gyakorlunk... Tudom, hogy sok szülő, lelkimunkás, pedagógus nem foglalkozik szívesen a „sötét oldal” dolgaival (persze, mi várható ott, ahol az egészséges szexuális nevelés, felvilágosítás is legfeljebb egy-két kínos, pirulós alkalom erejéig terjed). De tudniuk kell, hogy rájuk mért kötelesség tájékozottnak lenni és tájékoztatni: határok megvonása és útjelző táblák kihelyezése együtt

érhet valamit. Nagy vétek (gyermekünk ellen való vétek!) a nevelés lehetőségét kiadni a kezünkből!

A bevezetőben említett Korálsláger refrénben megfogalmazott üzenete így hangzik: *„Meglehet, hogy álmok nélkül, meglehet, hogy áldás nélkül, de holnap is élni fogunk még.”* Na, én ezt nem akarom! Két okból sem:

1. Nem akarok álmok és áldás nélkül életet, sem magamnak, sem másnak! Márpedig a pornófüggés ezt a kettőt biztosan ellopja az embertől. De ellopja az egészséges romantikát, a párkapcsolat összes vibráló, izgalmas és örömteli meglepetést jelentő titokzatosságát, ellopja a vonzalmat, a valakihez tartozás, a biztonság és megbecsülés, az elfogadottság érzését. Megtanít arra, hogy csak testet lássunk a másikban, kihasználható lehetőséget. Megtanít az önzésre, hogy jó az, ami neked jó, hogy a másik csak eszköz, szinte tárgy, ami arra van, hogy téged kielégítsen.

2. A másik pedig, hogy létezik a megoldás (és ez nem az internetről letölthető, a monitor sarkában diszkrétan meghúzódó *panic* gomb)! Válasszuk hát azt, hogy van *valaki*, aki képes elkergetni a felhőt a házunkról!

Beke László

Lelki levelesláda

A mindennapi és lelki élet különböző felmerülő kérdéseivel és problémáival e-mailben bizalommal keresd meg rovatvezetőnket, aki készségesen áll rendelkezésre! Címünk: lelkileveleslada@gmail.com

